

Israël, hoe het wordt gered.

Elle Wiltjer

Er zijn ten minste 3 verschillende visies over Israël (die weer (kunnen) uiteenvallen in secundaire visies):

1. Israël is vervangen door de kerk en heeft compleet afgedaan.
2. Israël is slechts tijdelijk ter zijde geschoven om God de ruimte te geven om de NT-ische gemeente van Christus te vormen.
3. Israël, althans een in Christus gelovende rest/overblijfsel van Israël, is nog steeds Gods volk en heeft ook de OT-ische beloften, en mensen uit de volken mogen deel hebben aan deze beloften, die vervuld zijn en worden door Jezus.

Ik geloof in de laatste visie, vooral omdat dit in Rom. 11 zo duidelijk staat. God heeft zijn volk niet verstoten (Rom. 9:24-29 vergeleken met Rom. 11:5 en context). Was dat wel het geval, dan was er ook geen rest/ overblijfsel overgebleven. Dan was er ook niemand uitgenodigd door de Verlosser die uit Sion kwam. Maar we zien dat Jezus juist zich concentreerde op Israël om hun als verloren schapen in zijn kooi terug te brengen (Matth. 10:16). Velen zijn geroepen/uitgenodigd, maar weinigen hebben de uitnodiging aanvaard, waardoor Jezus (jammer genoeg) moest zeggen: Vele eersten (de geroepen Joden) zullen de laatsten zijn (zij komen gewoon niet), en vele laatsten (Jezus-gelovigen uit de volken) zullen de eersten zijn (Matth. 19:30; 20:16; Markus 10:31; Lukas 13:30).

Tussen de 1e komst en de verwoesting van Jeruzalem als uitvloeisel van de verbondswraak, heeft God steeds het evangelie éérsst naar de Jood gebracht, en ten tweede naar de volken, zoals ook blijkt uit Hand. 3:20, 26; 13:44-47; Rom. 2:16; 3:1-8; 9:27-29; Hebr. 4:6. (zie ook Matth. 24:14 en Kol. 1:22-23, waar het evangelie van het koningschap van Jezus centraal staat).

Deze gelovigen uit Israël worden "eerstelingen" genoemd in b.v. Rom. 11:16; Jacobus 1:1, 18; Openb. 14:4 (het symbolische getal 144.000) vergeleken met Openb. 7:1-8 (het symbolische getal van de gelovigen in Christus uit Israël).

Ook de gelovigen uit de volken worden "eerstelingen" genoemd in 2 Thess. 2:13-14 (NBG-51), maar daar zijn het kennelijk de eersten (wat tijdstip betreft) uit de volken die tot geloof kwamen in Jezus als de Christus, de Zoon van God (zie wat "eersteling" betreft ook Rom. 16:5. Een andere vertaling van 2 Thess. 2:13 zegt: "van het begin af" (voetnoot Herziene Voorhoeve-Telos-vertaling), waarbij we dan moeten bedenken dat God van het begin af het voornemen had om ook mensen uit de volken te laten delen in de redding die door Jezus wordt bewerkstelligt.

Wat betreft het Nieuwe verbond wat met zowel Israëlieten als mensen uit de volken werd en wordt gesloten, in Jer. 31:31 staat dat "er dagen komen". Dat is "eindtijd-taal", maar we moeten dan wel bedenken dat dit op de laatste dagen van het Wetsverbond slaat, niet op de laatste dagen van de gehele mensenwereld of op de laatste dagen van het tijdperk van de christelijke gemeente, en dus tevens op de eerste dagen van de "messias-belijdende" gemeente waarvan de eersten een rest of overblijfsel van Israël zijn!! We zien ook in Joël 2:28-32 dat er over deze dagen wordt gesproken, dus op de laatste dagen van het Wetsverbond, waarin ook de verbondswraak ten uitvoer werd gebracht over Israël, Jeruzalem, en haar inwoners, opdat alles wat dáárover (over de verbondswraak) in het OT staat, maar óók over een herstel van een rest wat zich afkeert van de goddeloosheid, werd vervuld (Lukas 21:20-24).

Op deze rest wordt de geest van God uitgestort met Pinksteren, en daar brengt Petrus in Hand. 2:16-40 o.a. naar voren dat die tijd (33 na Chr) valt in "de laatste dagen" (zie ook Hebr. 1:1-3 waarin over diezelfde "laatste dagen" wordt gesproken), de laatste dagen van het Wetsverbond, waarin zowel de vloek (de verbondswraak over stad en volk in Lukas 21:20-24) als de zegen (de uitstorting van de heilige geest met Pinksteren en de boodschap van redding door het aanvaarden van Jezus als Heer en als de Christus) beide worden gegeven, en waarin de Verlosser uit Sion komt om de verloren schapen te zoeken en bijeen te brengen in Zijn gemeente (Matth. 16:18 en kontekst), zijn gemeente (grieks 'ekklesia') die tevens een vóórtzetting is van de "gemeente van Israël", de gemeente waarover in Hand. 7:38 wordt gesproken (vergadering in de woestijn, waarbij het woord vergadering óók 'ekklesia' is) .

Zo, op deze wijze, op deze manier, zoals Prof. Brouwer ook in zijn vertaling van het NT zegt (Rom. 11:26) zal geheel Israël worden gered (en niet zoals sommigen vertalen en/of uitleggen: "daarna"), nl.

doordat zij de Verlosser zullen moeten aannemen die uit Sion kwam (1e komst, geprofeteerd in Jes. 59:20, aangehaald in Rom. 11:26), zodat door hun geloof in het offer van Jezus (de boodschap van zo ongeveer héél de Romeinenbrief) hun goddeloosheden kunnen worden afgewend. Rom. 11:27 spreekt over het Nieuwe verbond, genoemd in Jer. 31:31-34, het verbond wat nodig is om deze Israëlieten hun zonden te kunnen vergeven. Dat ging nl. uiteindelijk niet door de offers van het Wetsverbond (Hebr. 10:1-18). De Middelaar van het Nieuwe verbond was aanwezig in de persoon van Jezus, en hij sloot het oude verbond af doordat hij het nieuwe instelde met zijn bloed (Lukas 22:20), voorgesteld door de beker rode wijn.

In de tijd tussen de 1e en de 2e komst van Christus is er voor beide groepen, zowel Israëlieten als voor de volken de gelegenheid om teruggeënt (de Israëlieten) en geënt (de volken) te worden op de gekweekte olijfboom (Rom. 11:16-24), en wel slechts dóór het geloof, met als doel om te delen in de beloften aan Israël die bij de wederkomst in vervulling gaan (Rom. 11:28-36, waar zowel de Israëlieten als de volken worden aangesproken op hun ongehoorzaamheid aan God, waarover Paulus het in het begin van de Romeinen-brief al had, nl. dat niemand te verontschuldigen is, daar allen gezondigd hebben/ongehoorzaam waren, niet alleen de Israëliet, maar ook de mens uit de volken, en dat allen door geloof gerechtvaardigd worden (Rom. 1:16 - 5:21).

Nu ik dit weer nalees zie ik ook weer hoe groot de kennis was van Paulus, en dat hij in de Romeinen-brief een diepgravend maar ook globaal overzicht geeft van de ongehoorzaamheid en zonde met de straf daarop van elk mens, maar ook de heilsgeschiedenis die elk mens kan ervaren door het geloof in Jezus als de Christus en in zijn slachtoffer.

Echt, ik ben er sprakeloos van, en ervaar ook de diepe liefde van God de Vader en van zijn Zoon, door de werking van Gods geest (Rom. 11:33-36)!

Elle.